ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς καὶ οἱ ὑποκρυπτόμενοι καλοθεληταὶ προσφέρουν χειρίστην ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ἑνότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, μὲ τὰς ἀχαρακτηρίστους διαθέσεις των εἰς βάρος τῶν Πατρῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὸ σχέδιον τῆς Πόλεως.

Ὑπάρχει διάθεσις τῶν ἁρμοδίων ν' ἀρχίσουν συντόμως — ὡς ἐπιβάλλεται — τὰ ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα. Φοβούμεθα μόνον μήπως ἡ διαδικασία τῆς σχετικῆς δημοπρασίας ἐμπλακῇ εἰς τὸ κοντόφθαλμον καὶ τὴν μικρόνοιαν τῆς γραφειοκρατίας.

ΕΝΩ Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΝΕΧΩΣ ΑΝΑΠΤΥΣΣΕΤΑΙ

Τὰ ὀφέλη καὶ οἱ κίνδυνοι τῶν συγχρόνων φαρμάκων

Αἱ δυνατότητες τῆς ἐπιτυχίας ὑπερτεροῦν ἀπὸ τὰ μειονεκτήματα

ΦΡΑΝΚΦΟΥΡΤΗ.— «Ἡ ἀνυπολόγιστος πρόοδος τῶν συγχρόνων θεραπευτικῶν φαρμάκων, εὑρίσκεται ἀντιμέτωπος ἑνὸς ηὐξημένου κινδύνου». Διὰ τῆς ἀνωτέρω ἐκφράσεως, ἔλαβε θέσιν ὁ καθηγητὴς Χὸφφ ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Φρανκφούρτης, εἰς τὸ πολύπλοκον θέμα τῆς ἰατρικῆς, «Ὀφέλη καὶ κίνδυνοι τῶν συγχρόνων φαρμάκων». Εἰς τὴν διάλεξιν «Ὁ ἰατρὸς καὶ τὸ φάρμακον» τὴν ὁποίαν ἔδωσε προσφάτως εἰς ἓν ἰατρικὸν συνέδριον, προσέθεσε ὁ γνωστὸς Γερμανὸς ἰατρός: «Τὸ μαχαίρι τοῦ χειρουργοῦ ἀντικαθίσταται διὰ τὸν παθολόγον ἐκ τῶν δραστικῶν φαρμάκων, ὡς αἱ ὁρμόναι, τὰ ἀντιβιοτικὰ καὶ καταπραϋντικά. Ποῖος θὰ εἶχε τὴν ἀξίωσιν ὅπως τὸ μαχαίρι εἶναι εἰς τὴν ἰατρικὴν παντοῦ καὶ πάντοτε τελείως ἀκίνδυνον;

Εἰς κάθε μεγαλυτέραν δόσιν φαρμάκων πρὸς θεραπείαν, εἶναι ἀναπόφευκτος εἷς ὡρισμένος κίνδυνος, καὶ χωρὶς ἀμφιβολίαν ὁ κίνδυνος οὗτος ηὐξήθη ἐκ τῆς πληθώρας τῶν συγχρόνων φαρμάκων. Αἱ δυνατότηται ἐπιτυχίας ἐν τούτοις αἱ ὁποῖαι παρέχονται εἰς τὸν ἰατρὸν ἐκ τῶν νέων φαρμάκων, ὑπερτεροῦν κατὰ πολύ, συμφώνως πρὸς τὴν ἄποψιν τοῦ καθηγητοῦ Χὸφφ, τὰ ἀναπόφευκτα μειονεκτήματα.

Ἀσθένειαι, αἱ ὁποῖαι μόλις πρὸ ὀλίγων δεκαετιῶν ἦσαν θανατηφόροι, εἴτε ἠδύναντο νὰ ἰαθοῦν μόνον διὰ ἐπικινδύνων ἐγχειρήσεων, ἡ ἔκβασις τῶν ὁποίων ἦτο ἄγνωστος, καὶ οἱ ἀσθενεῖς ἔμενον συχνὰ ἀνάπηροι, δύνανται σήμερα νὰ ἰαθοῦν χάρις εἰς τὰς μεθόδους θεραπείας τῶν νέων φαρμάκων. Ὡς δὲ λέγει ὁ καθηγητὴς Χὸφφ, δὲν τίθεται ἡ χρησιμοποίησις συγχρόνων φαρμάκων ὑπὸ ἀμφισβήτησιν, λόγω τῶν ηὐξημένων κινδύνων ἐκ τῶν φαρμάκων. Πρέπει βεβαίως «νὰ καθίσταται γνωστὸς ὁ κίνδυνος, νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, καὶ νὰ περιορίζεται ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερον».

Ὁ καθηγητὴς Χὸφφ ἀνέφερε ἐπ' αὐτοῦ, ὅτι εἰς ὅλας τὰς προόδους τῆς ἐπιστήμης ὁ κίνδυνος ἵσταται πλησίον τῆς ὠφελείας: Εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἀκτίνων - Ραῖτγκεν, εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας, ὡς καὶ εἰς τὴν θεραπείαν διὰ τῶν νέων δραστικῶν φαρμάκων. «Θὰ μείνῃ δὲ πάντοτε ἔτσι» προσέθεσε, «διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ προστασία κατὰ κινδύνων, τοὺς ὁποίους — βάσει τῆς ἑκάστοτε καταστάσεως — δὲν δύναται νὰ προείδῃ ἡ ἐπιστήμη».

Εἰς τὴν ὁμιλίαν του ὁ καθηγητὴς Χὸφφ ἀνεφέρθη κατὰ τῆς ἐντυπωσιακῆς λέξεως «κατάχρησις φαρμάκων», καθ' ὅσον δι' αὐτῆς ἐννοεῖται μία ἁλματώδης αὔξησις τῆς γενικῆς καταναλώσεως φαρμάκων. Βάσει στοιχείων στατιστικῆς ἠδύνατο νὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν — ὡς καὶ εἰς ἄλλας χώρας — κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τελευταίας δεκαετίας ὄχι μόνον δὲν ηὐξήθη τὸ ποσοστὸν τῶν ἐξόδων τῶν φαρμάκων εἰς τὰς γενικὰς δαπάνας τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, ἀλλὰ παρέμεινε τοῦτο ἐκπληκτικῶς σταθερόν. Ὁ ὁμιλητὴς ἐτόνισεν ἐπίσης ὅτι τὰ εἰδικῶς διὰ τὴν θεραπείαν σοβαρῶν ἀσθενειῶν χρησιμοποιούμενα δραστικὰ φάρμακα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐπικίνδυνα εἰς ὑπερβολικὴν δόσιν, εἶναι καλὸν νὰ ἀποφεύγεται ἡ κατάχρησις αὐτῶν.

Ὁ καθηγητὴς παρεδέχθη ἐν τούτοις ὅτι γίνεται πραγματικῶς μία ὡρισμένη κατάχρησις μερικῶν ὁμάδων φαρμάκων. Κυρίως τῶν καταπραϋντικῶν, παυσιπόνων καὶ ὑπνωτικῶν, κατόπιν τῶν διεγερτικῶν, τελευταίως δὲ καὶ τῶν ψυχοθεραπευτικῶν φαρμάκων. Συμφώνως πρὸς τὴν ἄποψίν του, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ περιορισθῇ ἡ ὑπερβολικὴ κατανάλωσις τῶν μέσων τούτων, ἐὰν διεσαφηνίζετο εἰς τοὺς λαμβάνοντας ταῦτα μὲ ἰδιαιτέραν προτίμησιν, ὅτι τὰ φάρμακα μόνα δὲν δύνανται νὰ ἀπομακρύνουν καὶ νὰ καταδαμάσουν ὅλας τὰς ἀσθενείας καὶ κάθε ἄλγος, καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ συμμετέχῃ ἐνεργητικῶς. «Ἡ ὑγεία δὲν ἀγοράζεται εἰς τὰ φαρμακεῖα. Κάθε ἄνθρωπος φέρει ὁ ἴδιος τὴν εὐθύνην διὰ τὴν ζωήν του καὶ τὴν ὑγείαν του: Δὲν εἶναι ἀντικείμενον τῆς ἰατρικῆς θεραπείας, ἀλλὰ ὁ συνδετικὸς κρίκος τοῦ ἰατροῦ εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς ἀσθενείας».

ΑΠΟ ΟΣΑ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ

ΔΥΟ ΔΑΚΡΥΑ

Ἔζησε ἡ ἀδελφὴ ἀρκετὰ χρόνια. Εἶχε τὴν ἀτυχία νὰ γνωρίσῃ τὴν πίκρα τοῦ ἀταίριαστου γάμου, τὴν τέλεια ἀσυνεννοησία. Οὔτε ἐδοκίμασε τὸ ὑπέρτατον ἀγαθόν, ποὺ κάθε γυναίκα ὀνειρεύεται: νὰ γίνῃ μάννα. Γι' αὐτὸ εἶχε δώσει μεγάλο μέρος τῆς καρδιᾶς της στὸ παιδὶ τοῦ ξενητεμένου ἀδελφοῦ της, ποὺ ἔτυχε νὰ μὴν ἔχῃ μητέρα. Ἔδωσε ὅλο τὸ μέρος τῆς καρδιᾶς, ποὺ πάλει γι' ἀγάπη. Τὸ ἔντυνε, τὸ τάιζε σὰν ἦταν μικρὸ καὶ εἶχε τὴν ψευδαίσθησι ὅτι ἦταν δικό της σπλάχνο της.

Ἦλθε ὁ καιρὸς νὰ πάῃ τὸ παιδὶ στὸν ξενητεμένο πατέρα του καὶ ἡ θεία ζοῦσε μὲ τὴν ἀνάμνησι τοῦ ἀνεψιοῦ. Ἂν ἤθελες τὴν ἀγάπη της, ἔπρεπε νὰ θυμηθῇς τὴν γιορτή του καὶ νὰ πᾷς. Τοῦ προσέφερε σπιτίσια γλυκά, φτιαγμένα μὲ τὰ χέρια της καὶ μέσα εἶχε ζυμώσει κάθε νοσταλγία γιὰ σμίξη μὲ τὸν ἀνεψιό, πού, πιὰ μεγαλωμένος, εἶχε φτιάξει δική του οἰκογένεια.

Γαντζωμένη ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, δὲν παρέλειπε καμμιὰ θρησκευτικὴ ἐκδήλωσι. Σ' αὐτὴ εὕρισκε στήριγμα γιὰ νὰ συνεχίσῃ τὴ ζωή της ἥσυχα, σιωπηλά, σὰν τὶς προγιαγιάδες της, ποὺ δὲν πετοῦσαν εὔκολα τὸ στεφάνι, πού, εὐλογημένο ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, ἔνωνε δύο ἀνθρώπους. Ἦταν πολὺ ἀξιοπρεπής. Ἔλαμπε πάντα ἀπὸ καθαριότητα. Περιποιημένη, νοικοκυρεμένη, ἔνοιωθες νὰ περνᾷ ἡ ὥρα μαζί της πολὺ εὐχάριστα. Μὲ τὰ παιδιά, πρὸ παντός, ἔκανε ὡραία συντροφιά. Τοὺς ἔλεγε ὡραῖες ἱστορίες ἀπὸ τὴν ζωή της καὶ περισσότερο ἀπὸ τὴν παιδικὴ ἡλικία τοῦ ξενητεμένου ἀνεψιοῦ.

Κάποτε, ποὺ ἦσαν μαζεμένα τὰ παιδάκια γύρω της, εἶπε πικραμένα :

—Ἔ, παιδιά μου, ἐγὼ τώρα πιὰ γέρασα, ἀφοῦ εἶμαι τόοοσων χρονῶν.

Ἕνας μικρός, ποὺ τὴν παρακολουθοῦσε μὲ διάπλατα τὰ μεγάλα του μάτια, τῆς εἶπε :

—Τί λέτε, δὲν γεράσατε. Σεῖς εἶσθε νέα - γρηά.

Γέλασε ἡ καημένη μὲ τὴν ψυχή της, γιατὶ ἡ παιδικὴ ἀφέλεια τῆς ἔδωσε μεγάλη χαρά. Νέα-γρηά... Πόση φιλοσοφία βρίσκει κανεὶς στὰ παιδιά!!

Δυστυχῶς, μιὰ σύντομη ἀρρώστεια ἔδωσε ἀφορμὴ γιὰ τὴν ὁριστικὴ ἀναχώρησί της. Ἔφυγε ἥσυχα, χριστιανικά, διώχνοντας μακρυὰ ὅλες τὶς πίκρες καὶ τὶς ἔγνοιες τῆς πρόσκαιρης αὐτῆς ζωῆς. Τὸ ξόδι της ἦταν ἥσυχο, βουβό, χωρὶς τὸν συζυγικὸ σπαραγμὸ γιὰ τὸ χωρισμὸ τῆς συντρόφου καὶ τῆς μάννας. Οἱ ξενητεμένοι, ἀδελφὸς καὶ ἀνεψιός, δὲν ἤξεραν ὅτι αὐτή, ποὺ τόση ἀγάπη τοὺς εἶχε χαρίσει, ἔφυγε ἀπ' αὐτὴ τὴ ζωὴ καί, ὡς ἀντάλλαγμα, θὰ ἤθελε, τὴν ὥρα τοῦ θανάτου της, δυὸ δάκρυα.

Μά, νά, ποὺ αὐτὰ τὰ δυὸ δάκρυα, ποὺ ζητοῦσε ἡ τόσο πικραμένη αὐτὴ ἀδελφή, ἦλθε ἡ ὥρα νὰ δοθοῦν. Μόνο ποὺ τὸ ταξίδι ἦταν μακρυνὸ καὶ ἄργησαν. Ἦλθαν στὶς 40 ἡμέρες. Μπροστὰ στὰ βρασμένα κόλλυβα, ὁ ἀδελφός της χύνει καυτὰ δάκρυα γι' αὐτήν, ποὺ τόση ἀγάπη σκόρπισε. Ἆρά γε, ἡ ψυχή της ἱκανοποιήθηκε; Ἀσφαλῶς, ναί, ἀφοῦ ἐχύθηκαν γι' αὐτὴν δάκρυα ἀγάπης καὶ μάλιστα ποτισμένα ἀπὸ τὴν ἁρμύρα τοῦ ἀπέραντου ὠκεανοῦ. Καὶ ἡ προσευχὴ γιὰ τὴν ἠρεμία τῆς ψυχῆς της θὰ ἔγινε δεκτή, γιατὶ συνοδεύονταν ἀπὸ τὸ ὑπέρτατο ἀγαθό, τὴν εὐγνωμοσύνη.

ΚΑΤΙΝΑ ΣΒΕΤΣΟΥ

ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΘΕΜΑΤΑ

Ὁ Κέννεντυ λαμβάνει πλῆθος ἐπιστολῶν ἀπ' ὅλον τὸν κόσμον

ΟΥΔΕΜΙΑ ΜΕΝΕΙ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΟΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ.— Ὁ Πρόεδρος Κέννεντυ λαμβάνει ἑκατοντάδας ἐπιστολῶν ἀπὸ ἄλλας χώρας ἑβδομαδιαίως. Τὰ γράμματα αὐτὰ ἀναφέρονται εἰς παντὸς εἴδους θέματα ὅπως, ἐπὶ παραδείγματι: Διδάσκαλος ἀπὸ τὴν Ταγκανίκαν εὐχαριστεῖ τὸν Πρόεδρον δι' ἀποσταλέντα εἰς τὴν χώραν του τρόφιμα, 20ετὴς μαθητὴς εἰς τὸ Ἰρὰκ ζητεῖ τὴν συνδρομὴν τοῦ κ. Κέννεντυ διὰ νὰ σπουδάσῃ μὲ ὑποτροφίαν ἰατρικὴν εἰς Ἡνωμ. Πολιτείας καὶ ἕνας νέος ἀπὸ τὴν Ἰαπωνίαν τοῦ γράφει διὰ νὰ ἐρωτήσῃ ἐὰν δύναται νὰ καταταγῇ εἰς τὰ ἀμερικανικὰ «Σώματα Εἰρήνης».

Εἶναι φυσικὸν ὅτι ὁ Πρόεδρος τῶν ΗΠΑ δὲν διαθέτει χρόνον διὰ νὰ ἰδῇ προσωπικῶς ὅλην αὐτὴν τὴν ἀλληλογραφίαν. Διαβάζει ὁ ἴδιος ὀλίγα μόνον ἀπὸ τὰ γράμματα καὶ ὅλα τὰ ἄλλα τὰ βλέπουν καὶ ἀπαντοῦν ἁρμόδια πρόσωπα τοῦ Λευκοῦ Οἴκου ἢ τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ Πρόεδρος ἔχει ἀναθέσει νὰ φροντίζουν διὰ τὴν ἀλληλογραφίαν του.

Μερικὰ ἀπὸ τὰ γράμματα, βεβαίως, ζητοῦν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον ἐκδουλεύσεις, τὰς ὁποίας ἀδυνατεῖ νὰ παράσχῃ. Καμμία πάντως ἐπιστολὴ δὲν μένει ἀναπάντητος. Αἰτήσεις πληροφοριῶν ἢ συνδρομῆς δι' ὑποτροφίας παραπέμπονται στὸ Στέητ Ντηπάρτμεντ ἢ εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐκπαιδεύσεως τῶν ΗΠΑ. Καὶ εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἐξ Ἰαπωνίας νέου ἀπάντησεν ἁρμόδιος τῶν ἀμερικανικῶν «Σωμάτων Εἰρήνης». Εἰς αὐτὴν ἐξήγησεν ὅτι εἰς τὰ ἐν λόγῳ σώματα δεκτοὶ γίνονται μόνον πολῖται τῶν ΗΠΑ, ἀλλ' ὅτι ὁ Ἰάπων ἐνδιαφερόμενος θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποταθῇ εἰς παρεμφερῆ ὀργάνωσιν, ἡ ὁποία ἱδρύεται καὶ ἐν Ἰαπωνίᾳ.

ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ.— Ἐὰν τὰ ὑποβληθέντα σχέδια τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἐγκριθοῦν ἀπὸ τοὺς Κυβερνήτας 5 Πολιτειῶν καὶ ἀπὸ τὸ Κογκρέσσον τότε θὰ ἀρχίσῃ τὸ μεγαλύτερον πρόγραμμα ποὺ ποτὲ ἀνελήφθη διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ξηρασίας εἰς τὴν Νοτιοδυτικὴν Ἀμερικὴν ἀξίας 1.900 ἑκατομμυρίων δολλαρίων.

Τὸ πρόγραμμα σκοπεῖ εἰς τὴν συγκέντρωσιν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ Κολοράντο διὰ τὰς Πολιτείας Ἀριζόνα, Καλιφόρνια, Νεβάδα, Νέον Μεξικὸν καὶ Γιούτα, μὲ φράγματα, ἑκατοντάδας μιλίων ὑδροσωλήνας ἔργα ἀρδεύσεως, συγκεντρώσεως ὕδατος καὶ γεωτρήσεων. Προβλέπεται ἡ κατασκευὴ ἐγκαταστάσεως μετατροπῆς τοῦ θαλασσίου ὕδατος εἰς πόσιμον παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Νοτίου Καλιφορνίας διὰ τὴν παροχέτευσιν 50 ἑκατομμυρίων γαλλονίων ποσίμου ὕδατος τὴν ἡμέραν.

Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΟΥ ΑΝΤΕΡΣΕΝ

ΔΑΝΙΑ, Η ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΧΙΛΙΩΝ ΕΚΠΛΗΞΕΩΝ

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΙΔΕΩΔΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΟΔΗΓΟΙ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΠΟΛΥ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΙ

ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ.— Χίλια χιλιόμετρα διὰ μέσου τῆς Δανίας — χίλιες ἐκπλήξεις ὅλων τῶν ἐποχῶν ἀπὸ τὸ Δανὸ τῶν 2.000 ἐτῶν μέχρι τῆς πόλεως τοῦ Ἄντερσεν, προσφέρει αὐτὴ ἡ μακαρία χώρα τοῦ βορρᾶ.

Στὸ μουσεῖο τοῦ Σίλκεμποργκ, 10 χιλιόμετρα μακρυὰ ἀπὸ τὸ ὑψηλότερο βουνὸ τῆς Δανίας — ὕψος 173 μέτρων — διατηρεῖται σὲ ἄριστη κατάστασι ὁ Δανὸς τῶν 2.000 ἐτῶν. Φέρει ἀκόμη τὸ γούνινο σκοῦφο στὸ κεφάλι του, μία δερμάτινη ζώνη στὴ μέση καὶ ἕνα λουρὶ σφιγμένο στὸ λαιμό του, ποὺ τοῦ ἐχρησίμευσε διὰ νὰ πνιγῇ. Τὸν βρῆκαν χωμένον σὲ ἕνα ἕλος εἰς βάθος μόλις 2,50 μέτρων καὶ φαίνεται σὰ νὰ πέθανε χθές. Κατὰ τοὺς ἀρχαιολόγους πρόκειται περὶ ἀρχηγοῦ γένους, ποὺ ἐθυσιάσθη ἑκουσίως διὰ νὰ ἐξευμενίσῃ τοὺς θεοὺς μετὰ κάποια θεομηνία.

—ο—

Η ΒΑΛΣΑΜΩΜΕΝΗ ΠΟΛΙΣ

Στὴν νησίδα Ἀερό, μία τῶν 483 τοῦ δανικοῦ ἀρχιπελάγους, ὑπάρχει μία πόλις, ποὺ φαίνεται βαλσαμωμένη μὲ τὰ μικροσκοπικὰ ἰσόγεια σπιτάκια της, ποὺ τὸ καθένα ἔχει καὶ διαφορετικὸ χρῶμα. Τὸ νησὶ μὲ τοὺς ψαράδες, τοὺς ναυτικοὺς καὶ τοὺς καλλιεργητάς του, καὶ τὴν πρωτεύουσά του τὸ Ἀερόσκομπινγκ, διετήρησε τὸ στὺλ καὶ τὴν ἡσυχία τοῦ περασμένου αἰῶνος.

Ὁ χρόνος φαίνεται πὼς ἐσταμάτησε ἐπάνω ἀπὸ τὸ Ἀερό. Κανένας δὲν βιάζεται ἐδῶ, οὔτε οἱ ἄνθρωποι, οὔτε τὰ πράγματα καὶ ἡ φιλοξενία τῶν κατοίκων εἶναι παροιμιώδης. Στὰ κατώφλια τῶν σπιτιῶν καὶ στοὺς κήπους οἱ ἄνδρες καπνίζουν ἀμέριμνοι τὴν πίπα τους, οἱ γυναῖκες τὰ πούρα τους (συνηθισμένο θέαμα στὴ Δανία) καὶ μόνον μερικὲς νέες μὲ μπικίνι καὶ οἱ κεραῖες τῆς τηλεοράσεως ἐνθυμίζουν ὅτι εὑρισκόμεθα στὸ 1963, καὶ ὄχι στὸ 1830.

Ὅτα τὰ παιδιὰ τοῦ κόσμου γνωρίζουν τὸν Ἄντερσεν, ἀφοῦ τὸ τιρὰζ τῶν παραμυθιῶν του μόνον ἡ Βίβλος τὸ ὑπερβαίνει. Αὐτός, λοιπόν, ὁ Δανὸς παραμυθᾶς γεννήθηκε σὲ ἕνα σπιτάκι, ὅπως αὐτὰ τοῦ Ἀερό. Τὸ μουσεῖο του διατηρεῖ μὲ σεβασμὸ τὰ σκίτσα του, τὶς πίπες του, τὶς ἐπιστολὲς καὶ τὰ χειρόγραφά του καὶ ἀκόμη τὰ κατάξερα τελευταῖα λουλούδια ποὺ ἔλαβε ἀπὸ μιὰ μικρούλα Ἀγγλίδα θαυμάστριά του.

Αὐτὴ εἶναι ἡ Δανία μὲ τὶς χίλιες ἀποχρώσεις τοῦ πρασίνου, τὰ ὡραῖα δάση καὶ τὰ πλούσια λειβάδια της, ὅπου βόσκουν ἥσυχα οἱ παχειὲς ἀγελάδες της καὶ ὅπου ὁ μόχθος τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἐλάχιστα ἐμφανής. Ὡραῖοι μεσαιωνικοὶ πύργοι μὲ τοὺς χονδροὺς τοίχους καὶ τὶς ἀνυψούμενες γέφυρες ἐπάνω ἀπὸ χάνδακες μὲ νερό, ὅπου μόνον οἱ κύκνοι καὶ τὰ νούφαρα ἐπιπλέουν, θυμίζουν τὸ πολεμικὸ παρελθὸν τῆς εἰρηνικῆς σήμερα χώρας.

Στὸ ἀπώτερο ἄκρο τῆς εὐρωπαϊκῆς ἠπείρου ὑπάρχει τὸ φρούριο τοῦ Ἔλσινορ, ὅπου ὁ Ἄμλετ ἐπρόφερε κατὰ τὸν Σαίξπηρ, τὴν ἱστορικὴ φράσι: «Κάτι σάπιο ὑπάρχει στὸ βασίλειο τῆς Δανιμαρκίας». Τώρα τὸ Ἔλσινορ ἔγινε τὸ μάτι τοῦ ΝΑΤΟ στὴ Βαλτική. Ἕνας στρατιώτης παρακολουθεῖ μὲ τὰ κυάλια τὴ θάλασσα καὶ παρουσιάζει ὅπλα, χωρὶς προσταγή.

Ἕνα ἄλλο σύγχρονο θαῦμα ποὺ προσφέρει ἡ Δανία εἶναι οἱ δρόμοι της (οἱ καλύτεροι τῆς Εὐρώπης μετὰ τοὺς δρόμους τῆς Δυτικῆς Γερμανίας), ἡ πειθαρχία τῶν ὁδηγῶν στοὺς κανονισμοὺς τροχαίας κινήσεως καὶ ἡ ἀπουσία τροχονόμων. Τὸ ἀνώτατο ὅριο ταχύτητος εἶναι 80 χιλιόμετρα, καὶ τὸ ὅριο αὐτὸ κανένας Δανὸς ὁδηγὸς δὲν διανοεῖται νὰ τὸ παραβιάσῃ. Στὴν πειθαρχία αὐτὴ ὀφείλεται καὶ τὸ μικρὸ ποσοστὸ ἀτυχημάτων, ποὺ συμβαίνουν στὴ χώρα τοῦ Ἄμλετ καὶ τοῦ Ἄντερσεν.

ΔΙΑ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΕΤΟΣ 1962

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΗΣ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ

Συγκινητικαὶ ἐκδηλώσεις φιλαλληλίας ἰδίως κατὰ τὴν περίοδον τῶν πλημμυρῶν

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Δημοσιεύοντες τὸν ἀπολογισμὸν τῆς δράσεως τοῦ Γενικοῦ καὶ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1962, αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τοῦ ὁποίου ἐπιφύλαξαν μίαν τόσον βαρεῖαν δοκιμασίαν δι' ὁλόκληρον τὴν πόλιν, αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ ἀναπέμψωμεν τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν, θερμοτέρας ἢ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη, πρὸς τὸν Πανάγαθον Θεόν, οἱ οἰκτιρμοὶ τοῦ Ὁποίου σκέποντες, πρεσβείαις τοῦ ἀμάχου Προστάτου καὶ Πολιούχου ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, τὴν πόλιν ἡμῶν κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, ὅτε αὐτὴ «διῆλθε τὴν ἄβυσσον τοῦ ὕδατος», διεφύλαξαν αὐτὴν καὶ τοιουτοτρόπως δὲν ἐθρηνήσαμεν καὶ δὲν «κατηγάγομεν ἐπὶ νεκροῖς δάκρυα». Καὶ ἔτι πλέον τὸ Πνεῦμα Του τὸ Ἅγιον, ζωογονῆσαν τὰς καρδίας ὅλων τῶν εὐσεβῶν κατοίκων τῆς πόλεως ἡμῶν, μετέβαλε ταύτας εἰς θυσιαστήριον ἀγάπης, τὸ ἄρωμα τῶν μύρων τῆς ὁποίας ἐπλημμύρισεν εὐεργετικῶς αὐτὴν τὴν φορὰν τὴν πόλιν.

Εἰς τὰς παραμονὰς τῶν Χριστουγέννων εὑρίσκετο ἡ πόλις, ὅτε «ἐρράγησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου» καὶ εὗρον τοὺς πάντας ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν πολλαπλῆν ἑτοιμασίαν τῶν ἐπὶ θύραις μεγάλων ἑορτῶν, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου καὶ παντελῶς σχεδὸν ἀνετοίμους διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἀπροσδοκήτου συμφορᾶς. Τοῦτο λέγομεν, ἀναφερόμενοι εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν τῶν Χριστιανικῶν καὶ Φιλανθρωπικῶν Ὀργανώσεων (δι' ἃς ἐνδεδειγμένη παρουσιάζεται ἡ ἀνάγκη ὑπάρξεως σχεδίου συντονισμένης δράσεως διὰ τοιαύτας δυσκόλους ὥρας) καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς κρατικῆς συμπαραστάσεως, ἥτις ἐξεδηλώθη ὠργανωμένη καὶ ἄμεσος. Μετὰ συγκινήσεως βαθυτάτης ἐκφράζομεν καὶ ἀπὸ τῶν γραμμῶν τούτων τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς πόλεως καὶ τὰς πατρικὰς ἡμετέρας εὐλογίας πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς ἐν τῇ πόλει ἡμῶν Στρατιωτικῆς Μονάδος, οἵτινες, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀκαταπόνητον Διοικητὴν καὶ τοὺς Ἀξιωματικούς των καὶ συμπαραστατούμενοι ὑπὸ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας μὲ τοὺς ἀξίους Διευθυντὰς καὶ Διοικητάς των, προεκινδύνευσαν, μὴ ὀρρωδοῦντες πρὸ οὐδεμιᾶς θυσίας. Προέταξαν τὰ στήθη των διὰ νὰ μὴ ἐπιτρέψουν εἰς τὴν ὀργὴν τῶν κυμάτων νὰ κορέσουν τὴν μανίαν των μὲ ἀνθρωπίνας ὑπάρξεις — καὶ τὸ ἐπέτυχον. Μετὰ τὸν Θεὸν καὶ τὸν Πολιοῦχον ἡμῶν, εἰς αὐτοὺς τοὺς ἄνδρας ὀφείλεται ἡ σωτηρία πολλῶν παιδίων καὶ γερόντων ἀπὸ τὴν ἁρπάγην τοῦ θανάτου. Ἔζησα ὡς αὐτόπτης τοιαύτας δραματικὰς στιγμάς. Ἡ πόλις ἡμῶν οὐδέποτε θὰ λησμονήσῃ τὴν τοιαύτην ἀνυπολόγιστον ὀφειλήν, ἡ δὲ Ἐκκλησία πάντοτε θὰ μνημονεύῃ τοῦ ἔργου, τοῦ μόχθου καὶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν.

Καὶ εὐθὺς ἀμέσως ἐξεδηλώθη πλουσία ἡ «πολυμήχανος» συμπαράστασις τῆς ἀγάπης, τὸ σύνθημα τῆς ὁποίας ἐδόθη ἀπὸ τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσάν μας, ἥτις μεταξὺ τῶν πρώτων εὑρέθη εἰς τὸν τόπον τῆς συμφορᾶς. Ἀληθῆ ἆθλον ἐπετέλεσεν ἡ Διοίκησις τοῦ Νομοῦ, πανταχοῦ παρισταμένη διὰ τοῦ Ἡγέτου αὐτῆς καὶ πολλαπλῶς θάλπουσα τοὺς πληγέντας διὰ τοῦ ἀρτίως ὠργανωμένου Κέντρου Κοινωνικῆς Προνοίας, ὁ Διευθυντὴς καὶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ὁποίου ἐπετέλεσαν ἀληθῶς ἐξαίρετον ἔργον. Συναγωνιζόμενοι δὲ εἰς ἐκδηλώσεις οὐσιαστικῆς προσφορᾶς, ἡ Τοπικὴ Διοίκησις διὰ τοῦ Ἄρχοντος αὐτῆς καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς τῆς πόλεώς μας, προσέφερον ἀνυπολόγιστον βοήθειαν διὰ τῶν πολλαπλῶν καὶ πολυτίμων εἰς τὴν διάθεσίν των ὑπαρχόντων μέσων.

Καὶ ἐπακολουθεῖ ὁ κατάλογος ὅλων ἐκείνων — Χριστιανῶν, Φιλανθρωπικῶν Σωματείων καὶ ἀτόμων μεμονωμένων — οἵτινες ἐστράτευσαν ἑαυτοὺς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀγάπης, καὶ περὶ ὧν «δυσερμήνευτον λέγειν». Εἶναι, βεβαίως, πολύτιμος ἡ ὕπαρξις τῶν τοιούτων καταλόγων ἀγάπης, ἀφοῦ εἶναι οἱ μόνοι, οἵτινες, διασπῶντες τὰ χρονικὰ ὅρια, εἰσέρχονται εἰς τὴν αἰωνιότητα καὶ ἀποτελοῦν τὸν πλέον εὔγλωττον συνήγορον τοῦ ἀνθρώπου ἐνώπιον τοῦ ἀδεκάστου Κριτοῦ. Ἀλλὰ εἶναι καὶ σχεδὸν ἀδύνατος ἡ δικαία καὶ πλήρης παρουσίασίς των, καθ' ὅσον ὑπάρχουν πάντοτε ἐκδηλώσεις ἄγνωστοι ἡμῖν, κατ' αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν τῆς σχετικῆς ἐντολῆς τοῦ Κυρίου, γνωσταὶ ὅμως εἰς τὸν πανδερκῆ ὀφθαλμὸν Ἐκείνου, «Ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ» καὶ Ὅστις ὑπόσχεται διὰ τοὺς ἐργάτας τῆς ἀγάπης ἑκατονταπλασίονα καὶ εἰς τὴν ἐφήμερον ταύτην ζωὴν καὶ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν αἰωνιότητα.

Καὶ ἤδη, τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, πρὶν ἢ δώσωμεν τὸν λόγον εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ἀριθμῶν, μνημονεύομεν μετὰ πολλῆς συγκινήσεως τῆς πηγαίας καὶ αὐθορμήτου προθυμίας, μετὰ τῆς ὁποίας ἀνταπεκρίθητε εἰς τὴν ἡμετέραν ἔκκλησιν διὰ τὸ «δέμα τοῦ πλημμυροπαθοῦς».

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΜΙΑ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΩΝΙΑ

Η "ΓΗ ΤΗΣ ΓΑΛΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΩΜΟΡΦΙΑΣ,, ΒΟΝΙΤΣΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΣΥΓΚΡΙΤΕΣ ΩΜΟΡΦΙΕΣ ΤΗΣ

ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ Ε.Ο.Τ.

«Γῆ τῆς γαλήνης καὶ τῆς ὠμορφιᾶς» θὰ ἔπρεπε νὰ τὴν λένε. Γιατὶ πραγματικὰ ἡ Βόνιτσα — ποὺ εἶναι ἕνα στολίδι τῶν δυτικῶν ἀκτῶν τοῦ Ἀμβρακικοῦ — γεμάτη ἀσύγκριτες ὠμορφιές, ποὺ σπάταλα ἡ φύσις τῆς χάρισε, καὶ λουσμένη ἀπὸ τὶς αὖρες τοῦ Ἀμβρακικοῦ, εἶναι ἕνας τόπος, ὅπου, κυριολεκτικά, γαληνεύει νοῦς καὶ ψυχή.

Ἀπὸ παντοῦ βουτηγμένη στὸ πράσινο καὶ στὸ γαλάζιο, ποὺ τὸ σπαθίζει ἀγέρωχα ἡ μορφὴ ἑνὸς Βενετσιάνικου κάστρου (τοῦ 1070 μ. Χ.), πλαισιωμένη ἀπὸ δαντελλωτὰ ἀκρογιάλια σὲ σχῆμα πετάλου, ἐνῷ στὴν εἴσοδο τοῦ κόλπου της ἕνα σύμπλεγμα ἀπὸ δέκα κατάφυτες νησῖδες στέκει σὰν διάδημα τῆς ὠμορφιᾶς τοῦ τοπίου, τὸ ὁποῖον ἴσως δὲν ἔχει νὰ ζηλέψῃ πολλὰ πράγματα ἀπὸ τὴν ὠμορφιὰ τῆς Κερκύρας — ἂν ἐξαιρέσῃ κανείς, φυσικά, ἀπὸ τὴν τελευταία τὰ παληὰ Ἀνάκτορα κλπ.

Ἐδῶ στὴ Βόνιτσα τίποτε τὸ περίτεχνο. Ὅλα φυσικά. Ὅλα ὅπως τὰ ἐφιλοτέχνησε ὁ ἀσύγκριτος καλλιτέχνης, ἡ φύσις. Καὶ ἀκόμη κάτι πολύτιμο: Τίποτα τὸ ἐπιτηδευμένο, τίποτα ἀπὸ τὸ ξέφρενο τῆς «κοσμικῆς ζωῆς», ποὺ κουράζει. Ὅλα ἁπλά, ὅλα φυσικά, ὅλα ὡραῖα, ποὺ συναγωνίζονται νὰ σοῦ δώσουν τὴ γαλήνη, τὸ ξεκούρασμα. Ἀκόμη καὶ αὐτοὶ οἱ Βονιτσιάνοι — 3.200 κάτοικοι, στοὺς ὁποίους κυριαρχοῦν οἱ ψαράδες — ἁπλοὶ καὶ ἁγνοί, καλόκαρδοι, πρόσχαροι καὶ εὐγενικοί, προσπαθοῦν μὲ κάθε τρόπο πῶς θὰ εὐχαριστήσουν τὸν ξένο, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται ἐδῶ σὰν κάτι τὸ ἱερὸ καὶ ὄχι σὰν ἀντικείμενο ἐκμεταλλεύσεως.

Στὴν ὡραία παραλία, μὲ τὸ «Φανάρι» καὶ τὸ γραφικὸ «μουράγιο», ἡ «Αὔρα» (ἕνα μικρὸ ξενοδοχεῖο 22 δωματίων) ἀποτελεῖ ἕνα στολίδι πολιτισμοῦ γιὰ τὸν τόπο, ἐνῷ τὸ νερὸ τοῦ ὑδραγωγείου τῆς Βονίτσης, ποὺ ἔρχεται κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὴ θαυματουργὸ ἰαματικὴ πηγὴ τῆς Κοροπῆ, εἶναι κάτι τὸ ἐκπληκτικό. Μία ἀνάλυσις, ποὺ ἔγινε ἐφέτος στὴν Ἑλβετία, ἀπεφάνθη ὅτι ἔχει εἰς ποσοστὸν 99,4% τὰ συστατικὰ καὶ τὶς θεραπευτικὲς ἰδιότητες τοῦ «θαυματουργοῦ νεροῦ» τοῦ Ἐβιάν. Καὶ κάτι ἀκόμη τὸ... παράξενο : Ἐνῷ εἶναι παραλία, ἡ ὑγρασία εἶναι «μηδέν».

Αὐτή, σὲ σύντομες ἀδρὲς γραμμές, εἶναι ἡ «Γῆ τῆς γαλήνης καὶ τῆς ὠμορφιᾶς», ἡ Βόνιτσα. Καὶ ὅμως, ὁ τόπος αὐτὸς εἶναι λησμονημένος ἀπὸ τὸ Κράτος καὶ ἔχει κηρυχθῆ εἰς ἄγνοιαν,

Μία ἄποψις τῆς γραφικῆς παραλίας τῆς Βονίτσης, μὲ τὰ δαντελλωτὰ ἀκρογιάλια

ὡς μὴ ὤφελε, ἀπὸ τὸν Ε.Ο.Τ. Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος κ. Κων. Δρίβας, ἕνας Βονιτσιάνος μὲ πλατειὰ ἀντίληψι καὶ μὲ ζωντάνια, ποὺ ἀγαπάει μὲ πάθος τὸν τόπο του, καθὼς καὶ ἡ «Περιηγητικὴ Λέσχη», μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν κ. Κατσικογιάννη, κάνουν κάθε δυνατὴ προσπάθεια γιὰ τὴν ἀξιοποίησι τῆς ὤμορφης αὐτῆς Ἑλληνικῆς γωνιᾶς. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν φτάνει. Ὁ πρόεδρος πρέπει νὰ βοηθηθῇ ἀπὸ τὸ Κράτος.

Δὲν χρειάζονται παρὰ ἐλάχιστα πράγματα νὰ γίνουν, γιὰ νὰ ἀξιοποιηθῇ ἡ Βόνιτσα. Καί, πρὸ παντός, ὁ δρόμος προσπελάσεως πρὸς αὐτήν. Καὶ ὁ μὲν δρόμος Ἀμφιλοχίας - Βονίτσης, ὁ ὁποῖος χρόνια τώρα μελετᾶται, προγραμματίζεται διὰ τὸ... μέλλον καὶ δὲν γίνεται, εἶναι 38 χιλιόμετρα· ὁ ἀπὸ τὸ Ἄκτιον ὅμως δρόμος — μέσῳ Πρεβέζης — εἶναι μόνον 3 χιλιόμετρα. Καὶ ἐὰν μὲν γιὰ τὰ 38 χλμ. μπορῇ νὰ ὑπάρξῃ κάποια δικαιολογία, γιὰ τὰ 3 χλμ. ποιὰ δικαιολογία μπορεῖ νὰ σταθῇ, πέραν ἐκείνης τῆς ἀδιαφορίας;

Καὶ ὅμως, ἡ Βόνιτσα πολλαπλᾶ ἀξίζει κάποιας στοργῆς, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἐκδηλωθῇ τὸ συντομώτερον. Λίγα ἁπλᾶ πράγματα, ὅπως ὁ δρόμος προσπελάσεως πρὸς αὐτήν, ἡ ἐπέκτασις τοῦ θαυμασίου ἠλεκτροφωτισμοῦ, ποὺ ἔχει ἡ κοινότης, χάρις στὴν ΔΕΗ, καὶ στὴν περίφημη νησῖδα «Κουκουμίτσα» — κάτι γραφικῶς ἀνώτερο ἀπὸ τὸ «Ποντικονῆσι» τῆς Κερκύρας — καὶ ἐλάχιστες πιστώσεις γιὰ τὴν ἀναδάσωσι ὡρισμένων περιοχῶν, ποὺ ἀπεψιλώθησαν κατὰ τὴν Κατοχή, θὰ ἀρκοῦσαν γιὰ τὴν ἀξιοποίησι τοῦ τόπου αὐτοῦ, χωρὶς — πρὸς Θεοῦ! — νὰ χάσῃ τὸν χαρακτῆρα της ὡς «Γῆ τῆς γαλήνης καὶ τῆς ὠμορφιᾶς».

Δ. Λ-ς

ΤΟ ΠΕΙΡΑΜΑ ΕΝΟΣ ΙΑΤΡΟΥ

Σωτήριος καινοτομία διὰ τὰς πρώτας βοηθείας

ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΙΔΡΥΜΑ ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΤΟΥ

ΒΑΛΤΙΜΟΡΗ, ΜΑΙΡΥΛΑΝΤ.— Πολλὰ θύματα αὐτοκινητιστικῶν δυστυχημάτων, πρόσωπα μὲ καρδιακὰς παθήσεις, πολλοὶ ὑποφέροντες ἀπὸ ἀλλεργίαν καὶ παθολογικὰς καταστάσεις, ἔχουν ἀποθάνει συνεπείᾳ σφαλερᾶς θεραπείας. Ἡ «σφαλερὰ θεραπεία» δὲν ἀποτελεῖ λάθος κανενός. Οἱ ἰατροὶ ἐνεργοῦν ὅπως πιστεύουν ὅτι πρέπει νὰ ἐνεργήσουν, χωρὶς ὅμως νὰ γνωρίζουν τὸ εἰδικὸν ἰατρικὸν πρόβλημα ἑνὸς θύματος, ποὺ εὑρίσκεται εἰς κατάστασιν ἀναισθησίας.

Τὸ πρόβλημα αὐτὸ συνέλαβε πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὁ δόκτωρ Μάριον Κόλλινς, ἀπὸ τὸ Τέρλοκ τῆς Καλιφορνίας καὶ ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ κάτι εἰς τὴν περιφέρειάν του. Ἐφωδίασε τοὺς πάσχοντας μὲ ἕνα ἔμβλημα, τὸ ὁποῖον φέρουν εἰς τὸν καρπὸν ἢ εἰς τὸν λαιμὸν κρεμασμένον ἀπὸ μίαν ἁλυσίδα. Τὸ ἔμβλημα αὐτὸ ἔχει τὰς λέξεις: «Γιατρέ - προσοχή» καὶ εἰς τὴν ὀπισθίαν πλευρὰν χαραγμένον τὸ εἰδικὸν ἰατρικὸν πρόβλημα τοῦ πάσχοντος μὲ τὸν ἀριθμὸν τηλεφώνου τοῦ Τέρλοκ διὰ τὴν ἐπικοινωνίαν τῶν ἁρμοδίων ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος.

Εἰς τὸ Τέρλοκ ὑπάρχει εἰδικὸν ἵδρυμα, λειτουργοῦν καθ' ὅλον τὸ εἰκοσιτετράωρον, ὅπου εὑρίσκονται στοιχεῖα τῆς παθήσεως ὅλων τῶν συνδρομητῶν του — αὐτῶν ποὺ φέρουν τὸ ἔμβλημα — καὶ ἀπὸ αὐτὸ δίδονται τηλεφωνικῶς ὅλαι αἱ ἀπαιτούμεναι πληροφορίαι μὲ ἀπάντησιν πληρωμένην. Ἤδη οἱ φέροντες τὸ ἔμβλημα ὑπερβαίνουν τοὺς 80.000, ἡ δὲ σωτήριος αὐτὴ καινοτομία ἔχει διαδοθῆ καὶ εἰς πολλὰς ξένας χώρας.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΤΟΙΜΑΖΕΣΘΕ ΔΙΑ ΤΟ ΓΗΡΑΣ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑΚΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ.— Ἡ Ἕνωσις Προσωπικοῦ Καταστημάτων Εἰδῶν λιανικῆς καὶ χονδρικῆς πωλήσεως πιστεύει ὅτι οἱ ἐργοζόμενοι θὰ πρέπει νὰ προετοιμάζωνται καταλλήλως διὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν ἐπιτυχῶς τὴν νέαν κατάστασιν ποὺ συνεπάγεται ἡ ἀποχώρησίς των λόγῳ συμπληρώσεως ὁρίου ἡλικίας. Οὕτω καὶ μόνον θὰ ἀποφεύγεται ἡ ἀνία καὶ ἡ σωματικὴ καὶ ψυχικὴ κατάστασις ποὺ προκαλεῖται ἀπὸ παρατεταμένην ἔλλειψιν δραστηριότητος.

Ἤδη ἡ Ἕνωσις ἔχει ἐγκαινιάσει σειρὰν σχετικῶν φροντιστηριακῶν μαθημάτων καὶ διαλέξεων σχετικῶν μὲ τὴν ἐποικοδομητικὴν ἐνασχόλησιν τῶν ἀτόμων τῆς ἀνωτέρω κατηγορίας. Πρὸς τοῦτο, διακεκριμένοι καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Κορνὲλ δίδουν διαλέξεις, διὰ τῶν ὁποίων ἐπισημαίνεται ἡ χρησιμότης τῆς ἀναπτύξεως ἐπωφελῶν «χόμπυ», καθὼς καὶ ποικίλων ἐνδιαφερόντων ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξυπηρέτησιν κοινοτικῶν ἀναγκῶν.

Τὰ ἐπιτραπέζια σταφύλια τῆς Αἰγιαλείας

Τοῦ κ. ΓΙΑΝΝΗ ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ ἐντὸς τῶν τελευταίων ἐτῶν τόσον ἁλματωδῶς ἐξελιχθεῖσα καλλιέργεια τῶν ἐπιτραπεζίων σταφυλῶν εἰς Αἰγιάλειαν, κατέστη σημαίνων παράγων τόσον τῆς τοπικῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, ὅσον καὶ τῆς ἐν γένει ἐθνικῆς οἰκονομίας. Δυστυχῶς, ὅμως, ἡ σταφυλοπαραγωγή μας, παρὰ τὴν ἁλματώδη της ἐξέλιξιν, χρειάζεται ἰδιαιτέραν μέριμναν καὶ φροντίδα, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ λάβῃ τὴν θέσιν ποὺ τῆς ἁρμόζει, εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν γεωργικῶν μας προϊόντων.

Τὰ ἐπιτραπέζια, εἶδος κατ' ἐξοχὴν λεπτόν, εἶναι προωρισμένα νὰ πίπτουν συνεχῶς θῦμα τῆς κερδοσκοπίας τοῦ ἐμπορίου. Συγκεκριμένως, ἡ ἀνάγκη τῆς ἀμέσου διαθέσεώς των δημιουργεῖ ἀθρόαν προσφορὰν καὶ ἑπομένως πτῶσιν τῶν τιμῶν, εἰς ὄφελος τῶν κερδοσκόπων.

Ἐκτὸς τούτων, μερικὰ ἄλλα σοβαρὰ αἴτια ἀπαιτοῦν τὴν λῆψιν εἰδικῶν μέτρων ὑπὸ τοῦ Κράτους διὰ τὴν σταφυλοπαραγωγήν μας. Αὐτὰ εἶναι: 1) Οἱ συχνὲς καταστροφὲς τῆς παραγωγῆς ἐκ τῶν ἀσθενειῶν καὶ τῶν ἀντιξόων καιρικῶν συνθηκῶν. 2) Ἡ αὔξησις τῶν ἐξόδων καλλιεργείας. 3) Ἡ ὠργανωμένη εἰς τρὰστ ἐμφάνισις τῶν ἐξαγωγέων ἐμπόρων, οἵτινες τοιουτοτρόπως κανονίζουν ἐτσιθελικῶς τὰς τιμὰς καὶ 4) Ὁ μεγάλος συναγωνισμὸς τῶν Ἑλληνικῶν σταφυλῶν εἰς τὰς ἀγορὰς καταναλώσεως.

Τὰ ἀνωτέρω συνθέτουν τοὺς κυρίους παράγοντας τῆς τύχης τῶν ἐπιτραπεζίων σταφυλῶν. Κι' αὐτὰ εἶναι, ποὺ ἀπαιτοῦν τὴν λῆψιν ἀμέσων μέτρων ἀμύνης.

Ἀπὸ μέρους τῶν παραγωγῶν, φρονοῦμεν ὅτι πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἀγὼν γιὰ τὴν ὀργάνωσί των. Πιστεύομεν ἀπολύτως, ὅτι μία συνεταιριστικὴ ὀργάνωσις θὰ δώσῃ νέα ζωὴ καὶ νέα τροπὴ εἰς τὴν τύχην τῆς σταφυλοπαραγωγῆς. Τὸ παράδειγμα τῶν παραγωγῶν ἐσπεριδοειδῶν ποὺ ὠργανώθησαν, πρέπει νὰ ἀκολουθήσουν καὶ οἱ παραγωγοὶ ἐπιτραπεζίων.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, τὸ Κράτος καλεῖται νὰ ἐπιδείξῃ τὴν μέριμνά του. Ὅπως φροντίζει καὶ λαμβάνει προστατευτικὰ μέτρα γιὰ τὴν σταφίδα, σουλτανίνα, σιτάρι, καπνὰ κλπ., πρέπει νὰ προστατεύσῃ καὶ τὴν σταφυλοπαραγωγή.

Τὰ προτεινόμενα μέτρα εἶναι πολλά. Ὅπως : 1) Ἡ πριμοδότησις τοῦ προϊόντος, 2) ἡ διευκόλυνσις καὶ διεύρυνσις τῶν ἐξαγωγῶν καὶ 3) ἡ καθιέρωσις ἑνιαίου κόστους μεταφορῶν γιὰ ὁλόκληρη τὴν χώρα. Ἰδίως, τὸ τελευταῖο θεωρεῖται γιὰ τὴν Αἰγιάλεια τὸ πλέον ριζικὸν μέτρον, δεδομένου ὅτι αἱ ἰδικαί μας τιμαὶ δὲν δύνανται νὰ συναγωνισθοῦν τὰς τιμὰς τῆς Κρήτης.

Τὸ θέμα τῆς διασφαλίσεως, κατὰ κάποιον τρόπον, τοῦ ἐτησίου μόχθου τῶν καλλιεργητῶν ἐπιτραπεζίων σταφυλῶν Αἰγιαλείας προβάλλεται καὶ ζητεῖ μόνιμον ἐπίλυσιν ἀπὸ 30ετίας καὶ πλέον. Ἆρά γε, πότε τὸ Κράτος θ' ἀποφασίσῃ νὰ λάβῃ ἕνα μόνιμον, σωστὸν καὶ λυσιτελὲς προστατευτικὸν μέτρον διὰ τὴν σταφυλοπαραγωγήν μας;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΤΟ ΡΙΜΙΝΙ

Τοῦ κ. ΙΩ. ΖΕΒΕΡΙΝΟΥ

ΡΙΜΙΝΙ, Αὔγουστος.— Ἡ πόλις τοῦ Ρίμινι, ὡς γνωστόν, ὑπέστη κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον καταστροφὴν τελείαν, πλὴν ὅμως, ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου κατώρθωσε νὰ ἀνοικοδομηθῇ καὶ σήμερον εἶναι ἡ «βασίλισσα» τῆς Ἀδριατικῆς, μὲ τὴν μεγάλην της ἀκτήν, μήκους 15 χιλιομέτρων. Ἀριθμεῖ 100 χιλιάδας κατοίκων, ἀλλὰ μὲ τὴν συρροὴν ξένων φθάνει τὸ καλοκαίρι τὰς 500 χιλιάδας. Ἡ ἐπάρκεια τῶν ξενοδοχείων της ὑπερβαίνει ἀκόμη εἰς ἀριθμὸν τὴν Ρώμην. Συναντᾷ κανεὶς εἰς τὸ Ρίμινι τὴν ἐποχὴν αὐτὴν πάσης φυλῆς ξένους, ἐκ τῶν ὁποίων κατέχουν τὴν πρώτην θέσιν οἱ Γερμανοὶ καὶ οἱ Γάλλοι, ἀκολουθοῦν δὲ κατόπιν Ἄγγλοι, Δανοί, Σουηδοὶ κλπ.

Ἡ ἀκτή της, μὲ τὶς ρυθμικὲς καμπῖνες της, μὲ τὰ ποικιλόχρωμα «ὀμβρελλόνια» της, δείχνει μίαν ὄψιν φαντασμαγορικήν. Ἡ θάλασσα κυριολεκτικῶς γεμίζει ἀπὸ ὡραῖα γυναικεῖα κορμιά, ξαπλωμένα ἀργότερα εἰς τὴν ἄμμον, διὰ νὰ κάμουν ἐπὶ ὥρας ἡλιοθεραπείαν. Βλέπει κανεὶς συλφίδες, ἀλλὰ καὶ μερικὰ πλαδαρὰ κορμιὰ ἀπὸ χονδρὲς καὶ ἡλικιω-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι ὁ ἰατρὸς

ΕΥΑΓΓ. ΔΑΣΚΑΛΟΘΑΝΑΣΗΣ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ - ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

μεταφέρεται καὶ θὰ δέχεται ἀπὸ 2)9)1963 εἰς τὸ Μαιευτήριον Πατρῶν, Ἁγίου Νικολάου ἀριθ. 46. Τηλέφωνα: 26-90, 51-41 καὶ 54-84.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι ὁ ἰατρὸς

ΑΛΕΚΟΣ ΜΑΡΑΣΛΗΣ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ - ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

μεταφέρεται καὶ θὰ δέχεται ἀπὸ 2)9)1963 εἰς τὸ Μαιευτήριον Πατρῶν, Ἁγίου Νικολάου ἀριθ. 46. Τηλέφωνα: 26-90, 51-41 καὶ 54-84.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι ὁ ἰατρὸς

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΝΤΖΗΣ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ - ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

μεταφέρεται καὶ θὰ δέχεται ἀπὸ 2)9)1963 εἰς τὸ Μαιευτήριον Πατρῶν, Ἁγίου Νικολάου ἀριθ. 46. Τηλέφωνα: 26-90, 51-41 καὶ 54-84.

ΔΕΙΝΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΗΜΙΚΡΑΝΙΑ, ΑΝΙΑΤΗ ΚΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΝΟΣΟΣ

ΜΕΡΙΚΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Αὔγουστος. — Ὁ πόνος ἦταν ἀβάσταχτος, σάλευε τὸ μυαλό. Μὲ μιὰ ὑστερικὴ κίνησι, ὁ στρατάρχης Ζούκωφ ἅρπαξε τὸ περίστροφο καὶ κτύπησε μὲ τὴν κάννη τὰ χείλη του. Ἔξη δόντια ἔσπασαν... Κι' ἕνας πιλότος τῆς Ρ.Α.Φ., ἥρως τῆς «μάχης τῆς Ἀγγλίας», σπαρταροῦσε σὰν ψάρι κι' ἔκλαιγε σὰν παιδί, ὅταν ἔνοιωθε τὰ πρῶτα προμηνύματα τοῦ τρομεροῦ πόνου.

Καὶ οἱ δύο ὑπέφεραν ἀπὸ τὸ ἴδιο μαρτύριο, ποὺ ἐμπρός του ὠχριᾷ ὁ πόνος ἀπὸ τὸν ἀκρωτηριασμὸ στὸ πεδίο τῆς μάχης χωρὶς νάρκωσι. Στρατάρχης καὶ πιλότος ἦσαν θύματα τῆς μυστηριώδους ἀρρώστειας, ποὺ προσβάλλει σήμερα ἕναν ἄνθρωπο στοὺς δέκα — τῆς ἀνερεύνητης ἀκόμη ἀπὸ τὴν ἐπιστήμη ἡμικρανίας.

Πρόκειται γιὰ μιὰ ἀπὸ τὶς παλαιότερες, πιὸ ἐπώδυνες καὶ κοινὲς νόσους ποὺ ἔχει γνωρίσει ἡ ἀνθρωπότης. Ἡ Ζὰν Ντ' Ἄρκ καὶ ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ Α' ὑπῆρξαν θύματα τῆς σιδερένιας αὐτῆς μέγγενης ποὺ σφίγγει τοὺς κροτάφους. Κάθε ἑβδομάδα 200.000 Βρεταννοὶ περνοῦν ἀπὸ μιὰ ἡμέρα στὸ κρεββάτι, μαρτυρῶντας ἀπὸ τοὺς πόνους τῆς ἡμικρανίας, ποὺ εἶναι ὑπεύθυνη γιὰ τὴν ἀπώλεια 200 ἑκατομμυρίων ἐργασίμων ὡρῶν ἐτησίως καὶ γιὰ ζημία 70 ἑκατομμυρίων στερλινῶν στὴν ἐθνικὴ οἰκονομία.

Ἴσως ἐπειδὴ εἶναι εὐρύτερα γνωστὴ ὡς πονοκέφαλος — ὁ ἐκλαϊκευμένος ὅρος δὲν προκαλεῖ δέος — ἄνθρωποι ποὺ δὲν γνώρισαν τὴν ὀδύνη τῆς ἡμικρανίας τηροῦν στάσι ἀρνητικῆς δυσπιστίας ἀπέναντι στὴν ἀσθένεια. Στὴν διάρκεια τοῦ πολέμου, ὑπεύθυνος καταφυγίου, ποὺ λόγῳ ἡμικρανίας δὲν ἀνευρέθη στὴν θέσι του, ὅταν ἐσήμαναν οἱ σειρῆνες, κατεδικάσθη ἀπὸ τὸν Ἄγγλον δικαστὴ ποὺ ἀπεφάνθη, ὅτι «κάτι τέτοια τὰ παθαίνουν οἱ ὑστερικὲς γυναῖκες, ὄχι οἱ ἄνδρες». Αὐτὴ εἶναι ἡ τυπικὴ στάσις ὅσων δὲν ὑποφέρουν ἀπὸ τὴν ἡμικρανίαν — τὴν θεωροῦν ὡς ἀσθένειαν τῆς δικαιολογίας. Καὶ εἶναι τόσο κακὸ τὸ ὄνομα ποὺ ἔβγαλε ἡ νόσος, ὥστε Τοῦρκος διπλωμάτης, ποὺ ἡ σύζυγός του ὑποφέρει ἀπὸ κρίσεις ἡμικρανίας, δὲν τολμᾷ νὰ προφέρῃ τὴν λέξι. «Κάθε φορὰ ποὺ τὴν πιάνει ἡ κρίσις, εἶπε, καὶ τύχει νὰ πρέπει νὰ πᾶμε σὲ δεξίωσι, πρέπει νὰ βροῦμε κάποια ἄλλη δικαιολογία. Ἂν ποῦμε τὴν ἀλήθεια, δὲν θὰ μᾶς πιστέψουν καὶ θὰ δημιουργηθῇ ψυχρότης».

Ἀπὸ ὅ,τι εἶναι σήμερα γνωστόν, ἡ ἡμικρανία προκαλεῖται ἀπὸ τὶς ἀρτηρίες τοῦ ἐγκεφάλου, ποὺ διογκοῦνται ἀπὸ τὴν ἐξαφνικὴ ἀποδέσμευσιν οὐσίας, τῆς γκοναντοτροπίνης, ποὺ εὑρίσκεται στὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμόν. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι τὸ ξέσπασμα τρομακτικοῦ πόνου, ποὺ στὸ ἀποκορύφωμά του προκαλεῖ προσωρινὴ τύφλωσι. Ἂν καταλάβῃ τὸν ἄνθρωπο στὴν ὥρα τῆς ἐργασίας, μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ σοβαρὰ δυστυχήματα. Χειριστὴς ἠλεκτρικῆς πριονοκορδέλλας ὑπέστη ἀκρωτηριασμὸ τοῦ χεριοῦ του σὲ στιγμὴ κρίσεως. Σὲ ὁδηγὸ αὐτοκινήτου ἡμικρανία σημαίνει σίγουρη σύγκρουσι, ἐνῷ σὲ πιλότο μπορεῖ νὰ ἐπιφέρῃ τραγικὴ καταστροφή.

Ὡστόσο, παρὰ τὴν θραῦσι τῆς νόσου, οἱ ἔρευνες γύρω ἀπὸ τὶς αἰτίες — καὶ τὴν θεραπεία — τῆς ἡμικρανίας εὑρίσκονται στὰ σπάργανα. Στὸ Ὑγειονομικὸ Κέντρον τοῦ Πούτνεϋ ὑπάρχει εἰδικὴ Κλινικὴ Ἡμικρανίας — ἡ μόνη στὴν Βρεταννία καὶ ἴσως στὸν κόσμο. Οἱ ἀσθενεῖς ἐγγράφονται σὲ κατάλογο προτεραιότητος καὶ ἕως ὅτου ἔλθῃ ἡ σειρά τους γιὰ νὰ ἐξετασθοῦν ἀπὸ τὸν δρα Νέβιλ Λεύτον, ἑξάμηνος ἀναμονὴ εἶναι ὁ κανών. Ὁ δρ Λεύτον, μὲ τὴν 20ετῆ του πεῖραν, πιστεύει ὅτι ἐννέα στοὺς δέκα ἀσθενεῖς εἶναι ἐπιδεκτικοὶ θεραπείας. «Ἡ ἡμικρανία, τονίζει ὁ ἴδιος, προκαλεῖ τέτοιον πόνον, ὥστε καὶ ὁ γενναιότερος ἄνθρωπος, ποὺ τὴν δοκίμασε μιὰ φορά, τρέμει. Οἱ ἀρχαῖοι Ἄραβες δὲν ἦσαν δειλοί, ὅμως, λάτρευαν τὸν Πάλγκα, τὸν δαίμονα τῆς ἡμικρανίας. Ἐμπρὸς στὴν ἀσθένεια αὐτή, καὶ ὁ πιὸ γενναῖος περιπίπτει στὴν κατηγορία φοβισμένου παιδιοῦ».

Κατὰ τὸν δρα Λεύτον, ἡ ἡμικρανία εἶναι νόσος ἀλλεργικῆς προελεύσεως, ἀνεπίδεκτη θεραπείας μὲ τὰ συνήθη φάρμακα, πραϋντικά, μορφίνη, βιταμῖνες ἢ ἀκόμη καὶ ὕπνωσι. Οἱ συγκινήσεις καὶ ἡ συναισθηματικὴ ἀναταραχὴ συχνὰ μποροῦν νὰ προκαλέσουν κρίσι. Ποσοστὸν 25% τῶν ἀσθενῶν του παραδέχονται, ὅτι ἡ ξαφνικὴ συγκίνησις παίζει σοβαρὸ ρόλο στὴν ἐκδήλωσι τῆς παθήσεως. Οἱ ὑπόλοιποι, ὅμως, ἀδυνατοῦν νὰ τὴν ἀποδώσουν στὴν αἰτία αὐτή.

Τὸ μοναδικὸν ὄφελος ποὺ ἔφερεν ἡ ἡμικρανία στὴν ἀνθρωπότητα (ἔχουν καὶ τ' ἀνάποδα τὰ καλά τους) εἶναι ἡ χαρὰ στὰ ἑκατομμύρια τοῦ παιδόκοσμου, ποὺ περνᾷ ὧρες ὡραίου ὀνείρου μὲ τὰ παραμύθια τῆς «Ἀλίκης στὴ χώρα τῶν θαυμάτων». Ὁ Λιούϊς Κάρρολ, συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου, ἦταν κι' αὐτὸς ἀπὸ τὰ θύματα τῆς ἡμικρανίας. Στὶς ὧρες τῆς κρίσεως ἔβλεπε ἀνθρώπους καὶ πράγματα νὰ ψηλώνουν καὶ νὰ μεγαλώνουν κι' ἀπότομα μετὰ νὰ ζαρώνουν ὡσότου ἐξαφανισθοῦν τελείως. Ἀποτέλεσμα τῶν ὀδυνηρῶν αὐτῶν ὁραμάτων τῆς ἡμικρανίας ἦταν... «Ἡ Ἀλίκη στὴν χώρα τῶν θαυμάτων».

ΣΤΕΦΕΝ ΜΠΑΡΛΕΫ